

Susza na Bliskim Wschodzie potrwa 10 tysięcy lat

6 sierpnia 2017

Geolodzy i klimatolodzy przeanalizowali ewolucję klimatu na Bliskim Wschodzie na przestrzeni ostatnich 130 tysięcy lat i wyciągnęli wniosek, że trwająca susza będzie się utrzymywać przez kolejne 10 tysięcy lat – czytamy w artykule opublikowanym w „Journal of Quaternary Science”.

„Rządzący w krajach na Bliskim Wschodzie wolą wierzyć w to, że obecny klimat jest tymczasową anomalią, i że deszcze wrócą do regionu w najbliższej przyszłości. Nasze badanie pokazuje, że wręcz przeciwnie, opady będą jeszcze rzadsze, a częstotliwość śródziemnomorskich burz, głównego źródła wilgoci w regionie, jeszcze bardziej się zmniejszy” – powiedział Sevag Mehterian z Uniwersytetu Miami.

Wielu klimatologów i historyków usiłuje zrozumieć, jak wahania klimatyczne w minionych epokach historycznych, a nawet przez ostatnie kilka dziesięcioleci mogły wpłynąć na bieg historii. Niedawno ustalili na przykład, że ochłodzenie, jakie miało miejsce w VII w. n.e. mogło wywołać epidemię dżumy w Bizancjum i położyć fundament pod potężny Kalifat Abbasydów, a w XIII wieku, zmusić Mongołów do przerwania najazdu na Europę.

Według niektórych uczonych ostatnim tego typu wydarzeniem jest Arabska Wiosna i wojny na Bliskim Wschodzie, u których źródeł leży sięgająca 2009 roku susza, która pociągnęła za sobą deficyt żywności i innych niezbędnych do życia produktów.

Mehterian i jego koledzy ustalili, że geneza trwającej obecnie suszy sięga bardzo głęboko: zbadali to, jak zmieniał się klimat na Bliskim Wschodzie pod koniec okresu lodowcowego i przeanalizowali skład izotopowy stałagmitów w jaskini Kale-Kord, w północno-zachodnim Iraku.

Stalagmity, jak wyjaśniają uczeni, kształtują się w pieczarach praktycznie nieprzerwanie w rezultacie ruchu kropeł i strumieni wody. Woda natomiast przedostaje się do jaskini z zewnątrz, i jej skład izotopowy odzwierciedla to, jaki klimat panował w regionie w czasie kształtowania się różnych warstw stalagmitu. Na przykład, mierząc poziom tlenu-18 w materii stalagmitów, uczeni mogą określić nie tylko przybliżony poziom opadów w różnych epokach historycznych, ale też ustalić temperaturę, przy której kształtowały się różne warstwy nacieków jaskiniowych, i zrozumieć, jak mocno operowało Słońce w różnym czasie.

Po przeanalizowaniu historii tworzenia się stalagmitów w Kale-Kord w ciągu ostatnich 130 tysięcy lat uczeni odkryli interesujące wahania klimatu na przestrzeni ostatnich kilku tysięcy lat, które są tak naprawdę powtórzeniem tego, co zaobserwowali już przy analizie próbek grenlandzkiego lodu. To oznacza, że klimat w północnej części Atlantyku i klimat na Bliskim Wschodzie są ze sobą nierozzerwalnie związane i że rządziły się tymi samymi mechanizmami.

Owe wahania klimatu związane najprawdopodobniej ze zmianami w ruchu obiegowym Ziemi lub z długofalowymi wahaniami w charakterze ruchów oceanicznych prowadziły do tego, że co kilkadziesiąt lat klimat na Bliskim Wschodzie przełączał się ze względnie wilgotnego i zimnego na ciepły i suchy.

Dziś, jak pokazują obserwacje Mehteriana i jego zespołu, Bliski Wschód wkroczył w kolejną „suchą” fazę, która będzie trwać kolejne 10 tysięcy lat. Dlatego nie należy się spodziewać, że w najbliższych latach problem z dostępem do wody rozwiąże się sam z siebie – reasumują uczeni.

Źródło: pl.SputnikNews.com